

குணந்திகழ் கொண்டல்

இராமாநுச நூற்றந்தாதியில் உணர்ந்த மெய்ஞ்ஞானியர் யோகந்தொறும் என்கிற பாட்டின் ஈற்றடி “குணந்திகழ் கொண்டலிராமானுசனெங்குலக் கொழுந்தே” என்றுள்ளது. இதனால் ஸ்வாமி ஒரு மேகமாகக் கூறப்பட்டுள்ளார். மேகத்திற்கும் ஸ்வாமிக்குமுள்ள உவமைப் பொருத்தங்கள் நிலநிரூபிக்கப்படுகின்றன இங்கு.

மேகமானது கடல் நீரைப் பருகியெழுந்து பொழிகின்ற தென்று சாஸ்த்ரங்கள் கூறுகின்றன. எம்பெருமானாராகிற மேகம் *நிர்மத்த்ய ச்ருதிலாகராத்* என்கிற ப்ரமாணத்தில் ஸாகரமாகச் சொல்லப்பட்ட வடமொழி வேதத்தையும்,

P.3. அன்னாங்கராசாரியர்

நமாம்ஹயம் த்ராவிட வேதஸாகரம் என்கிற ப்ரமாணத்தில் ஸாகரமாகச் சொல்லப்பட்ட தென்மொழி வேதத்தையும் அவகாஹித்து அவ்வுபய வேதார்த்தங்களாகிற தீர்த்தங்களைப் பொழிவர்.

காளமேகமானது, *கண்ணன்பால் நன்னிறங் கொள் கார்* என்கிற பெரிய நிருவந்தாதிப் பாசரப்படி திருமாவின் திருமேனியோடயொத்த நிறத்தையுடைத்தாயிருக்கும்; ஆதிசேஷாவநார பூதரான ஸ்வாமியின் திருமேனி பால் போன்றதாயிருக்கச் செய்தேயும் *அபி பணிபதிபாவாத் சுப்ரம் அந்தச் சயாவோர் மரதகஸ்குமாரை: ரங்கபர்த்துர் மயூகை: ஸகலஜலதிபாந ச்யாமஜீமூதஜைத்ரம் புலகயதி விமாநம்* (ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவே) என்று பட்டர் அருளிச் செய்தபடி.

கார்முசில் வண்ணானை கண்ணனை இடைவிடின்றி உள்ளே கொண்டிருக்கையாலே அந்தக் கரிய திருமேனியின் நிழ லீட்டாலே (எம்பெருமானாருடைய திருமேனியும்) கார்முசில் வண்ணமாகவே காணப்படுமென்றுணர்க.

மேகமானது ஸகல தேசங்களிலுமுள்ள ஸகல பிராணி களையும் ரக்ஷிக்கக் கடமைப்பட்டதாகையாலே ஆகாசப்பரம்பெங்கும் ஸஞ்சரிக்கும். ஸ்வாமி தாமும் ஸகல தேசங்களிலு முள்ள ஸகலர்த்மாக்களையும் ஸம்ரக்ஷிக்க வேண்டி, * ஸ்ரீரங்கம் கரிசைலமஞ்ஜநகிரிம் தார்ஷ்யாத்திரி ஸிம்ஹாசலௌ ஸ்ரீகர்மம் புருஷோத்தமஞ்ச பதீநாராயணம் நைமிசம், ஸ்ரீமத் த்வாரவநி ப்ரயாக மதுரா யோத்த்யா கயா புஷ்கரம் ஸாலக்ராமகிரிம் நிஷேல்யரமதே ராமாநுஜோயம் முநி: * என்கிறபடியே தென்னாட்டிலும் வட நாட்டிலுமுள்ள ஸகல திவ்ய சேக்ரங்களிலும் ஸஞ்சரித்து ஸ்ரீஸகத்தி அம்ருதவர்ஷங் களினால் ஸகலப்ராணிகளையும் செழித்தோங்கி வளரச் செய் தருளினார்.

கடலிலுள்ள நீரானது நம்மால் நேராகக் கொள்ளப்படு மாயின் உப்பு ஐலமாகையாலே ஒன்றுக்குமுவாததாயிருக்கும்; அதுதானே மேகம் வாயிலாக வருமாயின் பரம போக்யமாயிருக்கும். ஆகவே, மேகமானது அபோக்யமான நீரையும் பரம போக்யமாக்கித்தருமது என்பது தேறிற்று. அதுபோல சாஸ்த்ரங்களாகிற கடல்களிலுள்ள அர்த்தங்களை (வேதார்த் தங்களை) நாம் நேராகக் கொள்ளப் பார்த்தோமானால் அவை நமக்கு இனிமையாயிருக்கமாட்டா; அவற்றையே நாம் வேதார்த்த ஸக்த்ரஹம் ஸ்ரீபாஷ்யம் முதலிய ஸ்வாமியின் ஸ்ரீஸகத்தி வாயிலாகக் கொள்வோமாயின் அவை பரம போக்யமாயிருக்கும்படியைக் காணுநின்றோம். ஆகவே உப்பு நீர் போன்ற சாஸ்த்ரார்த்தங்களை பரம மதுரமாக்கியவரிக்கும் விஸக்ஷண மேகம் நம் ஸ்வாமி என்றதாயிற்று

மேகமானது ஒருவருடையவோ சிலருடையவோ வேண்டு கோளினால்லாமல் இயல்பாகவே உலகுக்கு உதவி செய்யுமது. அதுபோல எம்பெருமானார் அநுய்ருத்திப்ரஸத்தநாசார்யர்க ளெனப் பட்ட மற்ற ஆசாரியர்களைப் போலல்லாமல் க்ருபாமாத்ரப்ரஸத்தநாசார்யரென்று அஸாதா ரண மான விருதைப் பெற்றவராய், ஓரான் வழ்யாயுபதேசித்தார் முன்னேர், ஏராரெதிராசரின்னருளால் — பாருலகில் ஆசை யுடையோர்க்கெல்லாமாரியர்கள் கூறு மென்று பேசி வரம்பறுத்தார் பின் (உபதேசரத்தின மாலே) என்று மணவாள மாமுனிகளருளிச் செய்யும்படியாக அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாகவே ஸம்ஸாரி சேதநஸமுஜ்ஜீவனத்தில் ஊற்றமுடையவர் என்பது உணரத்தக்கது.

மேகமானது கடலின் நீரைப் பருகிக் கொண்டு அந்தக் கடல் தன்னிலும் பெய்யும் படியைக் காண்கிறோம். *நாம் கொண்டவிடத்தில் எதற்காகப் பெய்ய வேணு* மென்றிராமல் கொண்டவிடத்திலும் பெய்யுமது மேகம் என்றநாயிற்று. எம்பெருமானுருமப்படியே ; ஸ்வாமி தாம் திருமாலையாண் டானிடத்தில் திருவாய்மொழிக்குப் பொருள் கேட்டு வந்தா ரென்பது பிரஸித்தம். கொண்டவிடமாகிய அந்தவிடத் திலும் இந்த மேகம் பெய்தது. அதாவது, பல திருவாய் மொழிப் பாசுரங்களுக்கு அரிய பெரிய அழகிய பொருளை ஸ்வாமி தாம் திருமாலையாண்டானுக்கே எடுத்துரைக்கும் படியானமை.

வயல்களுக்கு நதியிலிருந்தும் ஏரிகளிலிருந்தும் எவ்வளவு நீர் பெருகினாலும் *பைங்கூழ்கள் மைத்தெழுந்த மாமுகிலே பார்த்திருக்கும்* என்று குலசேகராழ்வாரருளிச் செய்தபடி மேகம் பெய்யாவிடில் பயிர் செழிப்புறாது ; மழை பெய்தா லல்லது லோகசேஷமம் நன்கு அமையாது. அதுபோல ச்ருதி, ஸ்ப்ருதி, இதிலாஸ புராணங்களும் ஆழ்வாரருளிச் செயல் களும் ஸ்ரீமத் நாதமுனிகள் ஆளவந்தார் போன்ற ஆசார்யர் களின் ஸ்ரீஸூக்திகளுமிருந்தாலும் *எம்பெருமானார் ஸ்ரீஸூக்த்

திகளினாலேயே உலகம் கேடிமடைந்துள்ளது. * எம்பெரு
மானார் நரிசனமென்றே யிதற்கு, நம்பெருமாள் பேரிட்டு
நாட்டி வைத்தார். அம்புவிடையார் இந்தத் தரிசனத்தை யெம்
பெருமானார் வளர்த்த, அந்தச்செயலறிகைக்கா *

“மாமுத்த நிதி சொரியும் மாமுதில்காள்” என்று
ஆண்டாளருளிச் செய்தபடியே மேகம் முத்துக்களையும் நவ
நிதிகளையும் வர்ஷிக்கும். ஸ்வாமியும் முத்துப் போன்ற
ஸ்ரீஸூக்திகளை நவநிதிகளென்னும்படி அநுகர்வியித்தருளினார்.
நிதிகள் ஒன்பதாயிருப்பது போல ஸ்வாமி ஸாதித்த திவ்ய
கர்ந்தங்களும் ஒன்பதே; ஸ்ரீ பாஷ்யம், வேதாந்த தீபம்
வேதாந்த ஸாரம், சிதாபாஷ்யம், வேதாந்தஸங்க்ரஹம்,
சரணாகதிகத்யம், ஸ்ரீ ரங்ககத்யம், ஸ்ரீ வைகுண்ட கத்யம்,
நித்யம் — என்று.

மேகம் வர்ஷிப்பதால் உலகங்கட்கு நன்மையாவது
போலவே பல பொருள்களுக்குத் தீமையுண்டாவது முண்டு;
ஆண்டாளும் நாச்சியார் திருமொழியில் * நீர் காலத்து எருக்
கிலம்பழவிலைபோல் வீழ்வேளை * என்றருளிச் செய்தாள்.
எருக்கஞ்செடி முதலானவை மழையினால் அழிந்தொழியும்
படியைக் காணுதின்றோம்; அப்படியே எம்பெருமானாராகிற
மேகத்தின் ஸ்ரீஸூக்திவர்ஷங்களினால் “நாரணனைக் காட்டிய
வேதம் களிப்புற்றது. தென்குருகை வள்ளல் வாட்டமிலா
வண்டமிழ் மறை வாழ்ந்தது” என்று பேசும்படியான வாழ்ச்
சியைப் போலவே, “நாட்டிய நீசச் சமயங்கள் மாண்டன”
என்றும், “தற்கச் சமணரும் சாக்கியப் பேய்களும் தாழ் சடை
யோன் சொற்கற்ற சோம்பரும் குவிய வாதரும், நான்மறை
யும் நிற்கக் குறும்பு செய் நீசரும் மாண்டனர்” என்றும்,
“சாகுவாகமதநீறு செய்து சமணச் செடிக் கனல் கொளுத்
தியே” என்றும் பேசும்படியாகப் பல புறச் சமயிகள் அழிவை
யும் காணு தின்றோமே. இங்ஙனமே மற்றும் பல உவமைப்
பொருத்தங்களும் உய்த்துணர்க. ★